

65 lat

**CECH RZEMIOSŁ
MOTORYZACYJNYCH
W WARSZAWIE**

KOMUNIKAT

www.motoryzacja.home.pl

00-252 Warszawa, ul. Podwale 11

Tel./fax: /0 22/ 635-04-64 0 608 502 875; e-mail: **cech@motoryzacja.home.pl**

Warszawa, czerwiec 2013 r.

I. Informacje Cechowe

1. ŚWIĘTO MISTRZA - Warszawa 27.04.2013 r.

W dniu 27 kwietnia 2013 r. odbyły się uroczyste obchody „Święta Mistrza” połączone z 219 rocznicą Insurekcji Warszawskiej. Organizatorem spotkania była Mazowiecka Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Warszawie. Współorganizatorem Polska Fundacja Kościuszkowska.

Patronat honorowy nad uroczystością przyjął Marszałek Województwa Mazowieckiego Pana Adam Struzik. Uroczystości zapoczątkowała msza Św. w Katedrze Polowej Wojska Polskiego po czym odbył się uroczysty przemarsz w asyście Kompanii Honorowej Wojska Polskiego oraz Żandarmerii Wojskowej na Plac Zamkowy. Na Placu Zamkowym przedstawiciele wojska odczytali Apel Pamięci. Na Zamku Królewskim delegacje złożyły wiązanki przed urną z sercem Tadeusza Kościuszki. Następnie odbył się przemarsz ze sztandarami: Cechów Rzemieślniczych, Spółdzielni Rzemieślniczych, Polskiej Fundacji Kościuszkowskiej, delegacji m.st. Warszawy, Szkół kościuszkowskich, instytucji i innych organizacji pod pomnik Jana Kilińskiego gdzie przedstawiciele Izby, Cechów Rzemieślniczych i Spółdzielni Rzemieślniczych złożyli wieńce w asyście Kompanii Honorowej Wojska Polskiego. Następnie orkiestra wojskowa zagrała „Warszawiankę”, a Bractwo Kurkowe oddało salut ze starych armat. Na zakończenie uroczystości odbyła się inscenizacja wydarzeń kwietnia 1794 r.

Ważnym punktem uroczystości było spotkanie w Sali im. Jana Kilińskiego w Pałacu Chodkiewiczów, podczas którego miała miejsce ceremonia wręczenia **mistrzom szkolącym z Cechu Rzemiosł Motoryzacyjnych w Warszawie odznaczeń:**

- **Ministerstwa Edukacji Narodowej** – Medali Komisji Edukacji Narodowej dla Andrzeja Kokoszczyńskiego, Jerzego Łęczyckiego, Waldemara Mrówczyńskiego, Konstantego Połaskiego:
- **odznaczeń „Za szkolenie uczniów w rzemiośle”** – dla Wiesława Majewskiego, Krzysztofa Witowskiego:
- **Płatynowych medali im. Jana Kilińskiego** – dla Zygmunta Bielińskiego, Stanisława Lamberta:
- **statuetki Syrenki** dla Józefa Temporowskiego.

2. Punkt Konsultacyjny Krajowego Systemu Usług (PK KSU)

W związku z rosnącymi potrzebami przedsiębiorców, w szczególności sektora MŚP, przypominam, że przy Fundacji Małych i Średnich Przedsiębiorstw funkcjonuje Punkt Konsultacyjny Krajowego Systemu Usług (PK KSU) **oferujący usługi** dla przedsiębiorców oraz osób planujących rozpocząć działalność gospodarczą.

Punkt Konsultacyjny KSU świadczy usługi informacyjne oraz doradcze w kwestiach dotyczących zakładania, wykonywania, zawieszania, zamykania i rozwijania działalności gospodarczej.

Bezpłatna usługa informacyjna obejmuje swoim zakresem m.in.: **możliwości uzyskania finansowania zakładania i rozwijania działalności gospodarczej z różnych źródeł**, administracyjno-prawne aspekty zakładania, prowadzenia i zawieszania / zamykania działalności, w tym kwestie prawne oraz podatkowe, zatrudnianie cudzoziemców, świadczenie usług na odległość (w tym usług elektronicznych), systemy jakości ISO 9001 i HACCP, wymogi ochrony środowiska w działalności przedsiębiorstw, czy obsługę bazy CEIDG.

W ramach usług doradczych, które są symbolicznie płatne przez klienta (7,50 PLN za godzinę) **Punkt Konsultacyjny** świadczy dwa rodzaje usług:

- asystę w **rozpoczynaniu działalności gospodarczej** (dla osób planujących rozpocząć działalność gospodarczą), obejmującą do 16 h doradztwa;
- asystę w **prowadzeniu działalności gospodarczej** (dla przedsiębiorców, w szczególności rzemieślników i MŚP) – max. 24 h doradztwa;

Doradztwo w rozpoczynaniu działalności gospodarczej obejmuje m. in.: konsultacje profilu planowanej działalności gospodarczej, przeprowadzenie analizy słabych i mocnych stron oraz szans i zagrożeń planowanej działalności, pomoc w przygotowaniu biznesplanu przedsięwzięcia i pomoc w

przygotowaniu dokumentów niezbędnych do rejestracji działalności gospodarczej, w tym korzystania z bazy CEIDG.

Doradztwo w prowadzeniu działalności gospodarczej zakłada, po przeprowadzeniu diagnozy potrzeb biznesowych klienta, pomoc ekspertów Punktu Konsultacyjnego KSU w czterech podstawowych obszarach działalności firmy: formalno-prawne wymogi i obowiązki przedsiębiorcy, w tym składanie dokumentów do ZUS i US, marketing – np. pomoc w przygotowaniu strategii marketingowej, organizacja oraz finanse przedsiębiorstwa.

Serdecznie zachęcam do korzystania z usług Punktu Konsultacyjnego KSU, którego eksperci pomogą w przygotowaniu umowy, rozliczeniu z fiskusem, czy poszukiwaniu środków finansowych na rozwój działalności gospodarczej. Pomogą również w poszukiwaniu szkoleń podnoszących kwalifikacje pracowników lub właścicieli firmy, które nie obciążą finansowo przedsiębiorcy, gdyż są dofinansowane przez Unię Europejską.

Jednocześnie zwracam się z prośbą o rozpowszechnienie przez Państwa informacji o ofercie Punktu Konsultacyjnego KSU przy Fundacji MŚP wśród przedsiębiorców oraz osób planujących rozpocząć działalność gospodarczą, do których oferta PK KSU jest kierowana.

Kierując się maksymą „Informacja cenniejsza niż pieniądz” zachęcam do korzystania z wiedzy naszych ekspertów.

Z poważaniem, Edward Tomasz Połaski
Prezes Mazowieckiej Izby Rzemiosła
Prezes Fundacji Małych i Średnich Przedsiębiorstw
Warszawa, dnia 4 marca 2013 r. FC1-2-420-1/13

II. Nowe stawki za śmieci i ostateczny termin deklaracji do 19 lipca br.

Rada m.st. Warszawy zdecydowała, że do nowego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi w stolicy zostaną włączone również nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne - czyli **właśnie firmy usługowe, przedsiębiorstwa prowadzące działalność produkcyjną oraz biura**. W związku z tym właściciele nieruchomości, w której firma ma siedzibę, muszą spełnić te same obowiązki, co mieszkańcy: złożyć w urzędzie deklarację, co do wysokości opłaty i sposobu zbierania odpadów komunalnych, wypowiedzieć obecną umowę z firmą odbierającą śmieci, i w końcu uiszczać zadeklarowaną opłatę śmieciową. Przedsiębiorcy rozliczani są zgodnie z metodą ilościową, czyli od liczby pojemników. Tym samym, w deklaracji określają liczbę opróżnień pojemnika o określonej pojemności w miesiącu. Wysokość opłaty będzie stanowiła sumę iloczynów tych wielkości i odpowiednich stawek określonych w uchwale nr LI/1497/2013 Rady m.st. Warszawy z dnia 7 marca 2013 roku w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, ustalenia stawki takiej opłaty oraz ustalenia stawki opłaty za pojemnik o określonej pojemności. Miasto nie będzie wystawiać faktur. Opłata za odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych nie podlega pod VAT, tak samo jak np. podatek od nieruchomości.

Szczegółowe informacje na stronie www.czysta.um.warszawa.pl oraz na infolinii Urzędu m. st. Warszawy tel. 800 70 70 47.

Od 31 maja br. obowiązują zmienione ostatnimi decyzjami Rady m.st. Warszawy uchwały o stawce za odbiór i zagospodarowanie odpadów oraz o wzorze i trybie składania deklaracji „śmieciowych”.

Uchwały ukazały się w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego 27 maja br.

III. OŚWIATA ZAWODOWA

Minimalne wynagrodzenie pracowników młodocianych od 1.06.2013 do 31.08.2013

Podstawa wymiaru składki	Ubezpieczenie	Finansowanie	
		płatnik	ubezpieczony
149,60zł (I rok nauki)	emerytalne	14,60 zł	14,60 zł
	rentowe	9,72 zł	2,24 zł
	chorobowe	-	3,67 zł
	wypadkowe	x*)	-
187,00zł (II rok nauki)	emerytalne	18,25 zł	18,25 zł
	rentowe	12,16 zł	2,81 zł
	chorobowe	-	4,58 zł
	wypadkowe	x*)	-
224,40zł	emerytalne	21,90 zł	21,90 zł

(III rok nauki)	rentowe	14,59 zł	3,37 zł
	chorobowe	-	5,50 zł
	wypadkowe	x*)	-

Przeciętne wynagrodzenie w I kwartale 2013 r. wyniosło - 3.740,05 zł (Mon. Pol. z 2013 r. poz. 392).

Młodocianemu w okresie nauki zawodu przysługuje wynagrodzenie obliczane w stosunku procentowym do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim kwartale, obowiązującego od pierwszego dnia następnego miesiąca po ogłoszeniu przez Prezesa GUS. Stosunek procentowy tego wynagrodzenia wynosi:

- 1) w pierwszym roku nauki - nie mniej niż 4%,
- 2) w drugim roku nauki - nie mniej niż 5%,
- 3) w trzecim roku nauki - nie mniej niż 6%.

Tak stanowi § 19 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie przygotowania zawodowego młodocianych i ich wynagradzania (Dz. U. nr 60, poz. 278 z późn. zm.).

Uwaga:

*) Stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe ustalana jest zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. (Dz. U. nr 200, poz. 1692 z późn. zm.).

IV. PODATKI

1. KASY FISKALNE OD 1 KWIETNIA 2013 R.

W związku z pojawiającymi się wątpliwościami, co do stosowania nowych przepisów w zakresie kas fiskalnych, Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że zmiany w przepisach rozporządzenia (rozporządzenie z 14.03.2013 r. Dz.U. z 15.03.2013 r. poz. 363), które weszły w życie 1 kwietnia 2013 r., nie wymagają wymiany używanych do tej pory kas, które pozwalają obecnie na prawidłowe ewidencjonowanie obrotów.

Mogą one nadal być wykorzystywane aż do czasu ich zużycia. Podatnik powinien natomiast dysponować kasą rejestrującą, w szczególności posiadającą wystarczającą pamięć, odpowiednią do profilu prowadzonej przez niego działalności, co nie jest nowym wymogiem. Wymóg umieszczenia NIP nabywcy (na jego żądanie) na paragonie będzie dotyczył tylko kas, które umożliwiają taką funkcję.

Przepisy nowego rozporządzenia doprecyzowują także konieczność zamieszczenia na paragonie nazwy towaru, tak aby był on jednoznacznie identyfikowalny. Sposób „jednoznacznego” identyfikowania towarów i usług jest ściśle związany z asortymentem towarów i usług, jakie podatnik oferuje. Oznacza to, że tak jak dotychczas, to od podatnika zależy, w jaki sposób dobierze on nazwę towaru lub usługi tak, aby jego klient mógł jednoznacznie zidentyfikować zakupiony towar lub usługę. Przepisy nie wykluczają przy tym – tak jak obecnie – stosowania skrótów, a dotychczasowa praktyka potwierdza, że podatnicy korzystają z tej możliwości.

Z uwagi jednak na niejednorodną praktykę stosowania dotychczas wyżej opisanego wymogu przez podatników, MF doprecyzowało przepisy na potrzeby tych przedsiębiorców, którzy prowadzili ewidencję niepozwalającą na jednoznaczną identyfikację sprzedawanych towarów lub świadczonych usług oraz przewidziało okres 6 miesięcy na dostosowanie się do obowiązujących zasad. Przepis ten wchodzi bowiem w życie od 1.10.2013 r.

2. MOŻLIWOŚĆ ANULOWANIA FAKTURY

Faktura jest dokumentem potwierdzającym zaistnienie zdarzenia gospodarczego. To potwierdzenie nabycia określonych towarów lub usług. Wystawienie faktury należy rozumieć jako sporządzenie dokumentu oraz jego przekazanie innemu podmiotowi, a przez to wprowadzenie faktury do obrotu prawnego. W jakich warunkach fakturę można anulować?

Zaznaczmy na początek, że zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn. Dz.U. z 2011 r., nr 177, poz. 1054, z późn. zm.) opodatkowaniu podatkiem VAT podlega odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju.

Wystawienie faktury - w myśl art. 106 ust. 1 i 3 ustawy o VAT podatnicy są obowiązani wystawić fakturę stwierdzającą w szczególności dokonanie sprzedaży, datę dokonania sprzedaży, cenę jednostkową bez podatku, podstawę opodatkowania, stawkę i kwotę podatku, kwotę należności oraz dane dotyczące podatnika i nabywcy.

Powyższe przepisy stosuje się odpowiednio do części należności otrzymywanych przed wydaniem towaru lub wykonaniem usługi.

Podatnik wystawia zatem fakturę w razie sprzedaży towaru lub usługi oraz w przypadku otrzymania zaliczki przed wydaniem towaru lub wykonaniem usługi. Faktura jest dokumentem potwierdzającym zaistnienie zdarzenia gospodarczego (potwierdzeniem nabycia określonych towarów lub usług lub też otrzymania zaliczki). Wystawienie faktury należy rozumieć jako sporządzenie dokumentu oraz jego przekazanie innemu podmiotowi, a przez to wprowadzenie faktury do obrotu prawnego.

Wprowadzenie do obrotu - faktura jedynie sporządzona a niewprowadzona do obrotu prawnego (faktura anulowana) nie jest fakturą wystawioną w rozumieniu wyżej cytowanego przepisu i nie stanowi podstawy do zapłaty podatku w niej wykazanego w trybie art. 108 ust. 1 ustawy o VAT. W konsekwencji anulowania faktury podatnik nie wykazuje wartości w niej zawartych w deklaracji VAT.

Z przepisów rozporządzenia ministra finansów z 28 marca 2011 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2011 r., nr 68 poz. 360, z późn. zm.) wynika, że podstawową formą korygowania faktury jest – w myśl § 13 i 14 – wystawienie faktury korygującej, a w niektórych przypadkach – zgodnie z § 15 cyt. rozporządzenia – noty korygującej. Zatem generalna zasada dotycząca korygowania danych zawartych w fakturze polega na wystawieniu faktury korygującej.

Podkreślić jednak należy, że dotyczy to sytuacji, gdy faktura została wprowadzona do obrotu prawnego (jest w posiadaniu nabywcy), dokumentuje faktycznie dokonane czynności, a po jej wystawieniu wystąpiły okoliczności, o których mowa we wskazanych wyżej przepisach rozporządzenia.

Prawo do anulowania faktury - przepisy ustawy o podatku od towarów i usług, ani przepisy rozporządzeń wykonawczych do tej ustawy nie regulują kwestii dotyczącej anulowania wystawionych faktur. W praktyce jednak – w drodze wyjątku – jest dopuszczalne anulowanie faktury, sprowadzające się do przekreślenia oryginału i kopii faktury oraz dokonaniu na nich adnotacji uniemożliwiających ich powtórne wykorzystanie.

Potwierdza to interpretacja dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 13 października 2011 r., nr IPPP3/443-982/11-2/LK.

Z przedstawionego we wniosku stanu faktycznego wynikało, że w spółce zdarzały się sytuacje, w których omyłkowo sporządzono nieprawidłowe faktury. Nieprawidłowości te zwykle były wynikiem błędu technicznego systemu finansowo-księgowego lub pracownika i skutkowały wygenerowaniem w systemie i wydrukowaniem (albo wyłącznie wygenerowaniem) faktury zawierającej błędy.

Spółka wskazała, że faktura nie została wprowadzona do obrotu prawnego, ponieważ zarówno oryginał, jak i kopia faktury znajdowały się w jej posiadaniu. Były również przypadki wysłania faktury do osoby wskazanej, jako nabywca, który następnie dokonał jej zwrotu bez wprowadzenia do ksiąg (nie uwzględnił w ewidencji).

Dyrektor IS potwierdził, że gdy faktury nie zostały wysłane bądź gdy zostały wysłane, odebrane, a następnie odesłane przez kontrahentów bez wprowadzenia do ksiąg, nie doszło do zrealizowania transakcji. Spółka wprowadziła faktury VAT, jednak nie zostały one wprowadzone do obrotu prawnego. Ponadto z przedstawionych przez wnioskodawcę okoliczności wynikało, że jest on w posiadaniu zarówno oryginału jak i kopii przedmiotowych faktur VAT. Zatem stwierdzić należało, że spółka miała prawo do anulowania przedmiotowych faktur.

Anulowanie powinno odbyć się przez opatrzenie faktur VAT odpowiednią adnotacją o przyczynie i okolicznościach anulowania i pozostawienie ich w dokumentacji podatkowej, bez konieczności wprowadzania ich do ewidencji i wykazywania wynikających z nich kwot w deklaracji VAT.

Anulowanie tylko jako wyjątek - organ podatkowy zwrócił dodatkowo uwagę, że anulowanie faktury VAT powinno być traktowane w sposób wyjątkowy i wykorzystywane tylko w razie zaistnienia takiej konieczności. Tym samym podatnik powinien dołożyć należytej staranności przy dokumentowaniu zaistniałych zdarzeń gospodarczych.

3. FAKTURA PRO FORMA NIE WYWOŁUJE ŻADNYCH SKUTKÓW W VAT

Ustawa o VAT ani rozporządzenia wykonawcze do tej ustawy nie posługują się pojęciem "faktura pro forma". W praktyce gospodarczej ukształtował się jednak pogląd, że taka faktura pełni jedynie rolę wstępnej oferty handlowej, zachęty do podpisania umowy. Ponieważ nie dokumentuje ona żadnego zdarzenia gospodarczego, to nie wywołuje żadnych skutków w VAT ani u wystawcy takiego dokumentu, ani u nabywcy.

W związku ze zmianami w zakresie fakturowania, jakie obowiązują od 1 stycznia 2013 r., pojawiły się jednak wątpliwości, czy również w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia br. faktura pro forma pozostaje poza regulacjami ustawy o VAT. Wątpliwości te powstały dlatego, że obecnie faktura nie musi już zawierać oznaczenia "FAKTURA VAT" ani nawet "FAKTURA". Za fakturę może być zatem uznany każdy dokument, który zawiera wszystkie elementy, jakie faktura powinna zawierać.

Zmiana przepisów w omawianym zakresie nie powinna zmienić dotychczasowej praktyki, co oznacza, że nadal faktura pro forma nie powinna wywoływać żadnych skutków w VAT. W związku z wątpliwościami w tej sprawie zgłaszanymi przez podatników stanowisko w tej sprawie zajęło Ministerstwo Finansów, które potwierdza ww. pogląd (wyjaśnienie to dostępne jest na stronie internetowej www.mf.gov.pl):

"(...) Dokument nazywany fakturą pro-forma nie jest dowodem księgowym. Jest to dokument wystawiany w obrocie gospodarczym i jego celem może być np. potwierdzenie złożenia oferty czy przyjęcia zamówienia do realizacji. Wyraźne oznaczenie tego dokumentu wyrazami pro-forma powoduje, że nie można przypisać mu waloru faktury w rozumieniu przepisów o VAT, gdyż podmiot wystawiający taki dokument jednoznacznie wskazuje, że nie jest to faktura. Wystawienie tego dokumentu nie powoduje zatem skutków w zakresie podatku VAT, tj. obowiązku zapłaty wykazanego w tym dokumencie podatku oraz nie stanowi dla kontrahenta podstawy do odliczenia wykazanego w tym dokumencie podatku VAT (podkreśl. red.). Wystawienie takiego dokumentu nie zwalnia również podatnika z obowiązku wystawienia faktury dokumentującej dokonanie dostawy towaru lub wykonanie usługi albo otrzymanie całości lub części należności przed dostawą lub wykonaniem usługi (co do zasady, w terminie 7 dni od dnia dokonania tych czynności - vide § 9 i 10 rozporządzenia fakturowego).

Po wejściu w życie z dniem 1 stycznia 2013 r. zmian wprowadzonych ww. rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 2012 r., nie zmieniło się merytoryczne podejście do dokumentów określanych mianem faktur pro-forma. W szczególności niezasadne jest stanowisko prezentowane przez niektórych autorów, że wystawienie takiego dokumentu (w celu np. potwierdzenia przyjęcia zamówienia), w przypadku gdy będzie zawierał wszystkie dane wymagane dla faktur (w tym kwotę podatku), rodzi obowiązek zapłaty wykazanego podatku do urzędu skarbowego na podstawie art. 108 ustawy o VAT."

4. NOWE WZORY DEKLARACJI VAT

W Dzienniku Ustaw z 26.03.2013 r., pod poz. 394, opublikowano rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 18 marca 2013 r. w sprawie wzorów deklaracji dla podatku od towarów i usług. W załącznikach do tego rozporządzenia określono wzory deklaracji VAT-7, VAT-7K, VAT-7D, VAT-8 i VAT-9M, wraz z objaśnieniami.

W "nowych" deklaracjach usunięto m.in. pozycje, w których podawało się adres siedziby (zamieszkania) podatnika. Nie będzie też konieczności podawania numeru PESEL (dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi). W danych identyfikacyjnych podatnika będzie jedynie trzeba podać rodzaj podatnika (podatnik niebędący osobą fizyczną lub osoba fizyczna) oraz pełną nazwę i regon (dotyczy podatników niebędących osobami fizycznymi) lub nazwisko, pierwsze imię i datę urodzenia (dotyczy osób fizycznych).

"Nowe" deklaracje należy stosować począwszy odpowiednio od rozliczeń za kwiecień 2013 r. (VAT-7, VAT-8 i VAT-9M) lub za II kwartał br. (VAT-7K, VAT-7D). "Stare" wzory deklaracji VAT-7, VAT-7K i VAT-7D (obowiązujące przed 1 stycznia 2013 r.) mogą być nadal stosowane, nie dłużej jednak niż do rozliczeń za ostatni okres rozliczeniowy 2013 r. Nie dotyczy to jedynie rozliczeń, w których podatnik koryguje podstawę opodatkowania oraz kwotę podatku należnego na podstawie art. 89a ustawy o VAT lub dokonuje zwiększenia podatku naliczonego na podstawie art. 89b ust. 4 ww. ustawy (dotyczy korekt VAT w związku z tzw. "ulgą na złe długi").

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 kwietnia 2013 r. Jednocześnie utraciło moc dotychczas obowiązujące rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2008 r. w tej samej sprawie (Dz. U. nr 211, poz. 1333 ze zm.).

5. FAKTURA NA ZAKUP PALIWA – A NUMER REJESTRACYJNY POJAZDU

Od 1 stycznia 2013 r. w przepisach ustawy o podatku VAT zniesiono obowiązek wpisywania na fakturze dokumentującej sprzedaż paliw wlewanych do baku pojazdu samochodowego - numeru rejestracyjnego tego pojazdu.

Zmiana przepisów w ww. zakresie nie oznacza, że podatnicy nie mogą zamieszczać na fakturach takich danych. Wpisanie takich danych jest potrzebne z uwagi na przydatność tego numeru w rozliczeniach z fiskusem.

Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 2 pkt 1-6 ustawy o zmianie ustawy o VAT oraz ustawy o transporcie drogowym (Dz.U. z 2010 r. nr 247 poz. 1652 ze zm.) podatnik ma prawo do odliczenia podatku VAT od zakupu paliwa do napędu pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t oraz innych

niż samochody osobowe, o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, spełniających warunki określone w ww. przepisie.

W związku z powyższym, podatnik, który zamierza odliczyć podatek VAT z faktury zakupu paliwa do pojazdu (bez numeru rejestracyjnego) musi udowodnić, że dokumentuje ona nabycie paliwa do pojazdu spełniającego wymogi przepisów ustawy VAT.

Dlatego też, moim zdaniem, pomimo zmiany przepisu w celach dowodowych podatnik powinien na fakturze dokonać stosownej adnotacji o numerze rejestracyjnym pojazdu, do którego zakupiono paliwo.

6. OPODATKOWANIE PRZEKAZYWANYCH FOLDERÓW

W ustawie o podatku VAT wprowadzono zmiany, które weszły w życie od 1 kwietnia br., w tym min. o opodatkowaniu przekazywanych ulotek reklamowych, folderów.

Przed zmianą przepisów przekazywanie folderów reklamowych, katalogów, ulotek informacyjnych, bez względu na ich wartość, nie wiązało się z koniecznością zapłaty podatku VAT. Często podatnicy stosowali te przepisy również w przypadku przekazywania gadżetów reklamowych (kubków, długopisów, pendrive'ów) z nadrukowanymi danymi firmy. Brak legalnej definicji drukowanego materiału reklamowego sprawiał, że organy podatkowe różnie podchodziły do tej kwestii kierując się przy podejmowaniu decyzji np. ilością informacji jaką zawierał wydruk.

Art. 7 ust. 3 ustawy w brzmieniu obowiązującym od 1 kwietnia 2013 r. nie pozostawia już wątpliwości.

Do 31.03.2013 r. nie podlegały opodatkowaniu:

przekazywane drukowane materiały reklamowe i informacyjne, prezenty o małej wartości i próbki.

Od 01.04.2013 r. przepis ten stanowi, że opodatkowanie podatkiem VAT nie dotyczy:

przekazywanych prezentów o małej wartości i próbek, jeżeli przekazanie to następuje na cele związane z działalnością gospodarczą podatnika.

Zniknął zatem zapis o drukowanych materiałach reklamowych i informacyjnych. Materiały takie będą teraz korzystały ze zwolnienia wyłącznie, gdy będą wypełniały definicję prezentów o małej wartości. Są nimi towary, których jednostkowa cena nabycia nie przekracza 10 zł netto (w przypadku nieprowadzenia dodatkowej ewidencji). Oznacza to, że od 01.04.2013 r. każde nieodpłatne przekazanie firmowego katalogu, folderu reklamowego czy innego gadżetu reklamowego, niezależnie od jego charakteru, będzie podlegało opodatkowaniu podatkiem VAT jeżeli jego cena nabycia przekroczy 10 zł., a podatnikowi przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego z tytułu ich nabycia. Oczywiście przekazanie takie musi mieć również związek z prowadzoną działalnością.

Nowe przepisy skomplikują i „podrożą” rozliczenia przedsiębiorcy dokonującego przekazań jakiegokolwiek np. katalogu z ofertą, folderu zawierającego katalog produktów itp., jeżeli koszt jego wytworzenia będzie przekraczał wspomniane 10 zł. Nie ma tutaj bowiem znaczenia, że „obdarowanym” będzie przedsiębiorca, a katalog służy do dokonywania zamówień i nie stanowi de facto żadnego realnego przysporzenia dla firmy, która go otrzymała.

Pewnym rozwiązaniem w tej sytuacji pozwalającym ograniczyć negatywne skutki tej regulacji może być sprzedaż takiego katalogu za symboliczną złotówkę. Jeżeli kontrahent nabywający katalog nie jest podmiotem powiązany, w rozumieniu art. 32 ustawy, wówczas podatnik nie powinien się obawiać zakwestionowania ceny przez organ podatkowy. Ponadto nawet minimalna cenę można uznać za wygórowaną w przypadku sprzedaży katalogu, którego jedynym zadaniem jest umożliwienie zapoznania się z ofertą sprzedawcy.

Drugie rozwiązanie może stanowić formuła, w której katalogi są jedynie udostępniane kontrahentom, ale ich właścicielem nadal pozostaje podatnik. W tym przypadku dla odpowiedniego udokumentowania wystarczające będzie umieszczenie na takim katalogu stosownej adnotacji lub zawarcie odpowiednich zapisów w umowie współpracy.

7. ZMIANY ROZPORZĄDZEŃ MF W SPRAWIE PROWADZENIA PKPIR ORAZ RYCZAŁTU

W Dz.U. z 10 maja 2013r. pod poz. 551 opublikowano rozporządzenie MF z 30.04.2013 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów oraz pod poz. 550 rozporządzenie z dnia 6.05.2013 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie prowadzenia ewidencji przychodów i wykazu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. Przepisy te obowiązują od dnia 11 maja 2013 r. Zmiany wprowadzone ww. rozporządzeniami to min:

Podatkowa księga przychodów i rozchodów:

wprowadzono nowy rodzaj dowodu księgowego na podstawie którego dokonuje się zmniejszenia lub zwiększenia kosztów wynikających z obowiązujących od 1.01.2013 r. przepisów o korekcie kosztów w związku z nieterminową zapłatą należności kontrahentowi. Określono podstawowe dane, jakie

dokument ten powinien zawierać oraz zasady jego księgowania. Zmniejszenia lub zwiększenia kosztów będzie można dokonać raz w miesiącu, na podstawie zestawień ww. dowodów księgowych na koniec każdego miesiąca, nie później niż do 20 dnia następnego, uregulowano, zasady postępowania w sytuacji, gdy przedsiębiorca dotychczas zmniejszał lub zwiększał koszty bez wpisywania tych operacji do księgi przychodów i rozchodów. Ci podatnicy muszą dokonać stosownych wpisów do PKPiR w maju, podając w „Uwagach” pozycje księgi, w której zaewidencjonowano koszty, uregulowano kwestie związane z ustalaniem wartości remanentu sporządzanego przez przedsiębiorcę, wynikającego ze zmniejszania kosztów, wprowadzono możliwość dokonywana w księdze zapisów obrotu zarejestrowanego w kasie fiskalnej na podstawie miesięcznego raportu fiskalnego. Dotychczasowe przepisy nie dawały możliwości ewidencjonowania w księdze obrotu z kasy fiskalnej na podstawie miesięcznego raportu fiskalnego.

Ryczałt ewidencjonowany

wprowadzono możliwość ewidencjonowania przychodu z kasy fiskalnej nie tylko na podstawie dobowego raportu ale również na podstawie raportu miesięcznego. Na odwrócenie miesięcznego raportu, podatnik musi wpisać łączną wartość przychodów, wynikającą z tego raportu z podziałem na przychody objęte poszczególnymi stawkami ryczału.

8. KRÓTSZE TERMINY ZAPŁAT W TRANSAKCYJACH HANDLOWYCH

Od 28 kwietnia 2013 r. obowiązuje nowa ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Jest to kolejna próba ustawowego ograniczenia problemu zatorów płatniczych poprzez skrócenie terminów płatności w transakcjach handlowych oraz nałożenie dodatkowych sankcji dla dłużników.

Podstawowa zasada naliczania odsetek po 30 dniach pozostała bez zmian - podobnie jak we wcześniej obowiązującej ustawie, jeżeli w umowie określono termin zapłaty dłuższy niż 30 dni lub nie określono żadnego terminu płatności, wierzyciel ma prawo żądać odsetek ustawowych po upływie 30 dni, liczonych od dnia dostawy towaru lub wykonania usługi i doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku dotyczącej tego świadczenia. Odsetki dłużnik może naliczyć do dnia zapłaty, ale nie dłużej niż do dnia wymagalności świadczenia pieniężnego (czyli upływu terminu zapłaty). Jeżeli płatność zostanie dokonana po dniu upływu terminu płatności dłużnik może żądać zapłaty odsetek ustawowych z tytułu nieterminowych płatności na zasadach ogólnych wynikających z kodeksu cywilnego.

Maksymalne terminy płatności – dla określonych grup transakcji wprowadzono nowe rozwiązanie w postaci maksymalnych terminów płatności, jednocześnie jednak przewidując, pod pewnymi warunkami, możliwości ich wydłużenia.

Podmioty gospodarcze - w transakcjach dokonywanych pomiędzy podmiotami innymi niż podmioty publiczne maksymalny termin płatności wynosi 60 dni. Stosowanie dłuższych terminów płatności jest zagrożone sankcjami. Skuteczność nowo wprowadzonego przepisu będzie jednak mocno ograniczona poprzez określone w ustawie wyjątki od ww. powszechnie obowiązującego terminu.

W przypadku, gdy zastosowany termin płatności byłby dłuższy od 60 dni i nie pozostawałby w sprzeczności ze „społeczno-gospodarczym celem umowy i zasadami współżycia społecznego oraz jest obiektywnie uzasadniony, biorąc pod uwagę właściwość towaru lub usługi” może on zostać wydłużony w sposób dowolny określony w umowie bez dodatkowych sankcji. Przyjęcie w ustawie tak nieostrych pojęć jak „społeczno-gospodarczy cel umowy” czy też „zasady współżycia społecznego” może w znaczący sposób ograniczyć pozytywne efekty zastosowania w ustawie maksymalnego terminu płatności.

Podmioty publiczne - nieco lepiej sytuacja przedstawia się w przypadku gdy nabywcą towaru lub usługi jest podmiot publiczny. W takich transakcjach maksymalny termin płatności wynosić będzie 30 dni. Jednak w przypadku gdy ustalenie dłuższego terminu płatności „obiektywnie uzasadnione jest właściwością lub szczególnymi elementami umowy” może on zostać wydłużony, ale maksymalnie do 60 dni.

Sankcje za przekraczanie maksymalnych terminów płatności – w przypadku, gdy dłużnik przekroczy maksymalne terminy płatności wierzyciel ma prawo do naliczenia odsetek w wysokości odsetek od zaległości podatkowych liczonych od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego (czyli terminu zapłaty) do dnia rzeczywistej zapłaty. Ten przepis skutkowałby rzeczywistym zwiększeniem obciążeń dłużnika i mógłby wpływać na terminowe regulowanie przez nich płatności, gdyby wysokość odsetek podatkowych była wyższa od odsetek ustawowych. W chwili obecnej tak jednak nie jest. Stąd też w momencie wejścia w życie tych nowych regulacji, przepisy te zapewne pozostaną martwe.

Zbadanie towaru przedłuża termin płatności - kolejny nowy przepis wprowadza zasadę, że jeżeli strony w umowie przewidziały konieczność zbadania towaru lub usługi celem potwierdzenia jego zgodności z umową, to termin płatności przesuwa się do dnia dokonania tego zbadania jednak nie dłużej niż do 30 dnia od dnia dostawy towaru lub wykonania usługi. Inaczej mówiąc to od dnia dokonania tego zbadania naliczane są wszelkie terminy wynikające z omawianej ustawy, data wykonania usługi lub wydania towaru nie ma tu już znaczenia.

Rekompensata dla wierzyciela - w myśl nowych przepisów, jeżeli dłużnik przekroczy ustawowe terminy płatności (generalnie 60 dni dla podmiotów gospodarczych, 30 dni dla podmiotów publicznych) wierzycielowi przysługuje automatycznie rekompensata z tytułu kosztów odzyskiwania należności w wysokości równowartości 40 euro od jednej płatności (faktury). Jeżeli jednak koszty odzyskiwania należności okażą się być wyższe od zryczałtowanej kwoty 40 euro wierzycielowi przysługuje zwrot poniesionych kosztów w całości.

Nowe zasady mogą być stosowane dla transakcji handlowych (umów) zawartych po dniu wejścia w życie ustawy tj. od 28 kwietnia 2013 r.

9. POCZTA MOŻE KONTROLOWAĆ FIRMY BEZ ZAPOWIEDZI

Poczta Polska ma prawo bez żadnych zapowiedzi kontrolować, czy przedsiębiorstwa mają zarejestrowane odbiorniki telewizyjne i radiowe - orzekł w tym tygodniu Naczelny Sąd Administracyjny. Z decyzji zadowolona jest m.in. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, która zabiega o zwiększenie wpływów z abonamentu.

Zgodnie z decyzją NSA, kontrola posiadanych przez firmę odbiorników RTV i wywiązywanie się z obowiązku zapłacenia opłaty abonamentowej nie mogą być realizowane na podstawie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a powinny na mocy ustawy o opłatach abonamentowych. W tej ostatniej ustawie nie ma z kolei żadnej wzmianki, która określałaby, że przed kontrolą konieczna jest wcześniejsza zapowiedź takich działań.

Stanowisko NSA dotyczy sprawy mającej początek w 2010 r., kiedy to kontrolerzy Poczty odwiedzili jeden z krakowskich hoteli. Znaleźli tam aż 22 niezarejestrowane telewizory, za które nie opłacano abonamentu. W efekcie właściciel hotelu miał zapłacić 11 tys. zł, jednak odwołał się do resortu infrastruktury. Jako że okazało się to nieskuteczne, złożył następnie skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, argumentując przy tym, że zgodnie z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej - kontrola powinna być zapowiedziana.

Warszawski sąd przychylił się do interpretacji przedsiębiorcy, lecz ostatecznie NSA uchylił decyzję WSA. „Kontrola opłacania abonamentu RTV może się odbywać bez wcześniejszego uprzedzenia przedsiębiorcy. Sprawdzenia posiadanych przez przedsiębiorcę telewizorów nie wpisuje się w zakres kontroli przeprowadzanych na podstawie przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, które to do czynności kontrolnych wymagają wcześniejszego powiadomienia” - podsumowuje w specjalnym oświadczeniu KRRiT.

10. DELEGACJE KRAJOWE I ZAGRANICZNE - ZMIANY PRZEPISÓW

Od 1 marca br. zmieniają się przepisy dotyczące rozliczania delegacji krajowych i zagranicznych. Reguluje je rozporządzenie MPiPS z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju.

Delegacje krajowe

1) od 1 marca br. wzrasta wysokość diety z 23 zł do 30 zł

2) określono sposób zmniejszenia należnej diety w przypadku gdy pracownik miał zapewnione bezpłatne wyżywienie. Zgodnie z § 7 ust. 4 nowego rozporządzenia, kwotę diety zmniejsza się o koszt otrzymanego bezpłatnego wyżywienia przyjmując, że każdy posiłek stanowi odpowiednio:

- śniadanie - 25% diety;
- obiad - 50% diety;
- kolacja - 25% diety.

3) określone w § 8 i 9 nowego rozporządzenia przepisy, regulujące prawo pracownika do ryczałtu na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej, jak i do zwrotu kosztów lub ryczałtu za nocleg są, w zasadzie, analogiczne jak dotychczasowe regulacje.

Przy nowej stawce diety (30 zł), 20% ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu środkami komunikacji miejscowej wyniesie 6,00 zł (obecnie 4,60 zł), a ryczałt za nocleg, stanowiący 150% diety, 45 zł (obecnie 34,50 zł), co oznacza ich wzrost także o 30,4%.

4) zgodnie z § 9 ust. 1 rozporządzenia, zwrot udokumentowanych kosztów noclegu będzie następował w wysokości stwierdzonej rachunkiem, jednak nie większej za jedną dobę hotelową niż dwudziestokrotność stawki diety (do 600 zł). Dodano jednakże ust. 2, umożliwiający pracodawcy – w uzasadnionych przypadkach - wyrażenie zgody na zwrot udokumentowanych kosztów noclegu w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

5) przepis § 10 stanowi powtórzenie dotychczasowego przepisu i zapewnia pracownikowi przebywającemu w podróży krajowej trwającej co najmniej 10 dni prawo do zwrotu kosztów przejazdu w dniu wolnym od pracy (jednokrotnego lub wielokrotnego w zależności od okresu pobytu w podróży) środkiem transportu określonym przez pracodawcę, do miejscowości pobytu stałego lub czasowego i z powrotem.

6) w § 11 powtórzono dotychczasowy przepis dotyczący udzielenia pracownikowi, na jego wniosek, zaliczki na przewidywane koszty podróży krajowej. Z reguły wydatki związane z podróżą krajową są znacznie niższe niż przy podróży zagranicznej, dokonywane są w walucie polskiej, a zatem kwestię odnośnie wnioskowania o przyznanie zaliczki pozostawiono w gestii pracownika.

Delegacje zagraniczne

1) zmieniona została wysokość diet oraz limitów noclegowych dla przeważającej większości państw, jak i rodzaj waluty (z USD na EUR) w kilkunastu krajach. Nowe wysokości diet oraz limitów za nocleg zostały określone w załączniku do nowego rozporządzenia.

2) zmieniono zasady rozliczeń diet w przypadku podróży do kilku krajów – zgodnie z nowymi przepisami § 13 ust. 2 w przypadku podróży zagranicznej odbywanej do dwóch lub więcej państw pracodawca może ustalić więcej niż jedno państwo docelowe. Pozwoli to wyeliminować zgłaszane dotychczas wątpliwości, czy w przypadku gdy pracownik wykonuje zadania służbowe w dwu lub więcej państwach (rozumianych jako państwa docelowe) pracodawca może ustalić wysokość diet, przewidzianych w załączniku, odpowiednią dla każdego z tych państw, a nie tylko jedną stawkę diety.

Dotyczy to np. podróży zagranicznej na trasie np. Warszawa – Berlin – Bruksela – Paryż, w sytuacji gdy w każdym z tych miast poza granicami RP pracownik odbywa służbowe spotkania. W takim przypadku pracodawca może ustalić należność z tytułu diet w sposób następujący: według diety przewidzianej dla Francji jako państwa docelowego (50 EUR) lub dodatkowo według diet przewidzianych dla Niemiec (49 EUR) i Belgii (48 EUR) bądź jednego z tych państw (Niemiec lub Belgii).

Powyższa zasada nie dotyczy – tak jak dotychczas – ustalania diety za czas przejazdu przez kilka państw tzw. tranzytem (np. podróż służbowa do Francji, odbywana samochodem prywatnym; w takim przypadku należną dietę ustala się w wysokości przewidzianej dla Francji);

3) znowelizowane zostały przepisy dotyczące zwrotu przez pracodawcę udokumentowanych kosztów leczenia pracownika za granicą - § 20 ust. 3 stanowi, że „Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, następuje ze środków pracodawcy, z wyjątkiem świadczeń gwarantowanych udzielonych zgodnie z przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w Unii Europejskiej, o których mowa w art. 5 pkt 32 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.”

4) dotychczasowe przepisy dotyczące możliwości wypłacenia zaliczki w walucie polskiej, za zgodą pracownika, jak i rozliczenia wypłaconej zaliczki uzupełniono regulacją, według jakiego kursu waluty należy ustalić zaliczkę i jej rozliczenie. Przeliczenia będzie się dokonywać według średniego kursu złotego w stosunku do walut obcych określonego przez Narodowy Bank Polski z dnia wypłaty zaliczki.

5) nie uległy zmianie pozostałe przepisy, dotyczące obliczania i wypłacania należnych diet, zwrotu kosztów noclegu, przejazdów i dojazdów, warunków udzielania zaliczki oraz rozliczania kosztów (wydatków) związanych z odbytą podróżą służbową.

6) Nowym przepisem jest § 22, dotyczący sposobu ustalania diety i innych wydatków w przypadku gdy podróż zagraniczna powiązana jest z przemieszczaniem się pracownika na obszarze kraju. Dotychczasowe przepisy nie zawierały odrębnych postanowień w tym zakresie, dlatego niektórzy pracodawcy mieli wątpliwości, czy i w jakiej wysokości należy dokonywać pracownikowi zwrotu należności za czas przejazdu na obszarze kraju.

11. PRAWO ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH - NOWE PRZEPISY

W dniu 20.02.2013 r. weszła w życie nowelizacja Prawa zamówień publicznych (PZP). Nowelizacja ustawy (z 14 września 2012 r.) – Prawo zamówień publicznych. Nowela dostosowuje polskie przepisy do wymogów unijnych. Zmiany dotyczą głównie przetargów związanych z obronnością i bezpieczeństwem państwa oraz obostrzeń dla nierzetelnych podmiotów.

Nowe regulacje pozwalają na udzielanie zamówień publicznych bezpośrednio powiązanych z obronnością i bezpieczeństwem Polski. W przetargach startować mogą wykonawcy posiadający

siedzibę w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej lub EOG, a także z krajów, z którymi Polska lub UE podpisały stosowne porozumienie ws. zamówień.

Duże znaczenie ma także wprowadzenie możliwości wykluczenia z postępowania wykonawcy, który nie wykonując uprzednio realizowanego zamówienia albo wykonując je nienależycie, wyrządził szkodę lub została naliczona kara umowna na poziomie co najmniej 5% wartości danego zamówienia.

Z przetargów wykluczane będą ponadto podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej (w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów), które złożyły odrębne oferty albo wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu. Regulacja dotyczy podmiotów bezpośrednio (lub pośrednio) kontrolowanych przez tego samego przedsiębiorcę.

Wykluczona z przetargu firma ma – zgodnie z nowelizacją – prawo odwołania się do Krajowej Izby Odwoławczej lub do sądu, jeżeli oczywiście uzna, że decyzja była niesprawiedliwa.

V. INTERNET

Pliki cookies - co powinniśmy o nich wiedzieć?

Od **22 marca 2013** roku zgodnie z zmianą ustawy **Prawa telekomunikacyjnego oraz niektórych innych ustaw** (art.173) wymagane jest aby właściciele stron internetowych informowali użytkowników o wykorzystywaniu plików cookies.

Pliki cookies (ciasteczka) dotychczas mogły być przetwarzane do czasu, kiedy użytkownik wyrazi sprzeciw. Obecnie właściciel strony internetowej zobowiązany jest przed przetwarzaniem informacji o użytkowniku do uzyskania jego zgody.

Cookies

Tzw. **cookies**, czyli ciasteczka, są to informacje z odwiedzanego przez użytkownika serwera WWW (strony **internetowej**) zapisywane w urządzeniu końcowym użytkownika (a zatem w komputerze, na dysku twardym lub w przypadku innych **urządzeń**, jak np. smartfony czy tablety – w pamięci wewnętrznej urządzenia). Uprasząc sprawę – ciasteczka pomagają identyfikować urządzenie końcowe oraz użytkownika odwiedzającego za jego pomocą stronę internetową. Pomagają również webmasterowi prowadzić i optymalizować stronę internetową.

Sprawa jednak tylko pozornie wydaje się błaha. Należy pamiętać, iż żyjemy i w czasach i w świecie, w którym informacja o użytkowniku, jego upodobaniach, poszukiwanych materiałach informacyjnych lub produktach czy usługach, jest bardzo cenna. W dużym uproszczeniu możemy ciasteczka podzielić zasadniczo na cztery kategorie:

1. Niezbędne – ta kategoria jest kluczowa dla poruszania się przez użytkownika po stronie i używania takich funkcjonalności jak np. dostęp do zabezpieczonych części witryn. Bez tej kategorii niemożliwe jest dokonywanie zakupów, dostęp do konta bankowego etc. Są to zatem ciasteczka zażądane przez użytkownika oraz niezbędne do wykonania zażądanego usługi.

2. Wydajnościowe – ta kategoria służy do zbierania informacji o sposobie korzystania ze strony, np. jakie elementy strony użytkownik odwiedza najczęściej oraz dla sygnalizowania webmasterowi o ewentualnych błędach w strukturze strony. Ta kategoria nie zbiera informacji umożliwiających identyfikację użytkownika oraz nie służy do badania zachowań użytkownika. Celem stosowania tego rodzaju cookies jest udoskonalenie funkcjonowania strony przez webmastera.

3. Funkcjonalne – ta kategoria pozwala stronie „pamiętać” o dokonanych przez użytkownika ustawieniach (jak np. imię, język albo region, w którym się znajduje) oraz dostarczyć więcej funkcji spersonalizowanych. Np. strona może dostarczać lokalne informacje o pogodzie lub utrudnieniach w ruchu poprzez zachowywanie w pliku cookie informacji o miejscu, w którym użytkownik aktualnie przebywa. Kategoria ta wykorzystywana jest również w celu zapamiętania ustawień dokonanych przez użytkownika w układzie strony (rozmiar i styl czcionki oraz pozostałe możliwe do skonfigurowania przez użytkownika opcje konfiguracyjne strony). Mogą również być używane do świadczenia zamówionych przez użytkownika usług jak np. odtworzenie pliku wideo lub komentowanie na blogu.

4. Ukierunkowujące działania (targeting) lub reklamowe – ta kategoria służy dostarczaniu użytkownikowi reklam odpowiadających jego upodobaniom i zachowaniom. Ponadto, używane są do zliczania i limitowania wyświetleń określonych reklam na stronie oglądanej przez użytkownika – w tym kontekście wykorzystywane są również do określania efektywności prowadzonej kampanii reklamowej. Zazwyczaj umieszczane są na stronie przez podmioty trzecie za zgodą jej właściciela.

Cookies tej kategorii zliczają ilość odwiedzin danej strony i informacje takie przekazywane są np. podmiotom organizującym szeroko zakrojone kampanie reklamowe.

Co oznacza akceptacja polityki prywatności?

Należy również podkreślić, iż dotychczas informacje mogły być przetwarzane do czasu, kiedy użytkownik wyrazi sprzeciw (co raczej rzadko miało miejsce), natomiast obecnie, przed przetwarzaniem informacji o użytkowniku, właściciel strony internetowej, będzie zobowiązany do przekazania użytkownikowi stosownych informacji o celach przetwarzania informacji, o sposobie w jaki można takie przetwarzanie kontrolować oraz przede wszystkim – będzie zobowiązany do uzyskania zgody użytkownika.

Realizacja ustawowego obowiązku zależeć będzie od wielu czynników. Głównie od przygotowania i optymalizacji strony przez jej właściciela, kategorii ciasteczek, które będą przetwarzane oraz ich celu. Należy pamiętać, że zgodnie z przepisem – obowiązek pozyskania zgody oraz przedstawienia stosownych informacji nie ma zastosowania w sytuacji, w której usługa została zażądana przez użytkownika i jest to niezbędne dla wykonania usługi. Odnosząc się zatem do wskazanych kategorii czy rodzajów ciasteczek, z obowiązku pozyskania zgody użytkownika zwolnione będą ciasteczka niezbędne i wydajnościowe oraz funkcjonalne – o ile w przypadku tych ostatnich, nie będą służyć do badania zachowania użytkownika. Ostatnia kategoria dotycząca targetowania i reklamy – zawsze będzie wymagać zgody użytkownika, zwłaszcza, że w przypadku tych ciasteczek nierzadko dochodzi do przekazania informacji o użytkowniku podmiotom zewnętrznym. Polityka prywatności to dokument, który informuje osobę odwiedzającą stronę internetową jakie dane na jej temat są zbierane i w jaki sposób mogą być one wykorzystywane.

Należy jednak zauważyć, iż przepis art. 173 ustawy Prawo telekomunikacyjne reguluje kwestię zgody na wykorzystanie tzw. cookies lub podobnych technologii, tymczasem w politykach prywatności mogą znaleźć się również inne postanowienia, dotyczące chociażby przetwarzania czy wykorzystania danych osobowych lub innych danych wrażliwych, pozyskiwanych bez związku z wykorzystaniem cookies lub podobnych technologii, ale np. udostępnianych przez użytkownika w związku z korzystaniem z zasobów portalu, co nie jest objęte przedmiotem regulacji art. 173. W związku z tym skutki akceptacji przez użytkownika konkretnej polityki prywatności powinny być przedmiotem każdorazowej, indywidualnej analizy.

Precyzując zatem pytanie – co oznacza wyrażenie zgody na przetwarzanie cookies – oznacza to nic innego jak akceptację przedstawionych przez administratora strony celów i zasad przetwarzania informacji o użytkowniku w związku z wykorzystaniem przez odwiedzaną stronę cookies lub podobnej technologii.

Szkolenie BHP i Ppoż. - okresowe dla pracowników- poszerzone o zakres ochrony przeciwpożarowej. Termin: **26 czerwiec 2013 r. /środa/**

Zapraszamy pracowników na stanowiskach **mechanika, elektromechanika, blacharza, lakiernika na szkolenie: BHP i Ppoż. okresowe** – (wymóg Kodeksu Pracy art. 207). Przypominamy, że kursy BHP są szkoleniami okresowymi, ponawianymi, co 1-3 lat.

Koszt szkolenia 50,00 zł. Zajęcia – od godz. 17.00

Miejsce szkolenia – siedziba Cechu – ul. Podwale 11 w Warszawie.

Uczestnicy otrzymują zaświadczenie o ukończeniu szkolenia oraz Fakturę VAT.

O szczegółowe informacje proszę pytać w biurze Cechu.

Bezpłatny DYŻUR EKSPERTA CECHU tel./ 00 22/ 635-04-64

Dyżur radcy prawnego p. Barbary Lulińskiej - każdy wtorek w godz. 11.00 – 12.00, również w sprawie zmian w ustawach podatkowych, rozliczenia rocznego PIT

Dyżur inspektora ds. bhp p. Andrzeja Osieckiego – w I-szy poniedziałek miesiąca w godz. 15.00 – 16.00, w tym - ocena ryzyka zawodowego, szkolenia pracowników.

**STARSZY CECHU
JANUSZ ZDORT**